

Groot Hoogeveens Dictee 2013

Máxima veronachtzaamd

Op Koninginnedag zal ik — Deo volente — in Buenos Aires zitten. Dat kun je excellent vinden, maar ik ervaar het als affreus, want ik ben orangistischer dan een ugli. ‘Van ons belastinggeld!’, krijten mede-Nederlanders, maar ach, mijn portemonnee is volumineus. Wat is er luisterrijker dan het koningschap, met z’n scepters, hermelijnen mantels, tiara’s, brokaten antimakassars, luxueuze soireetjes en delicioze portwijnen.

Nee, die crème de la crème eet geen jan-in-de-zak of posteleinpuree. In de paleizen wordt parelhoenragout genuttigd, zonder hors-d’oeuvre verdwijnt er geen enkele pomme parisienne in een keelgat en de hazenrugfilet, boeuf bourguignon of kabeljauwamuse worden weggespoeld met de meest exquise rode of witte wijnen. Er wordt niet gegeten met bestek, maar met een witgouden couvert, niet gedronken uit glazen, maar uit roemers van Lalique, niet geboerd maar decent opgerispt.

Ik laat me gaan, het gaat hier niet om de leef-, eet- of ontgassingsgewoonten in majesteitelijke kringen. Tijdens de abdicatie zal ik dit alles moeten missen, ben ik in een voor mij volledig terra incognita. Er worden steaks gegeten van cyclopische afmetingen, heb ik gehoord. In de oerwouden leven dwergoeistiti’s en witvoorhoofdkapucijnapen, die vind ik adorabel, en in de rivieren schijnen piranha’s en cichliden te zwemmen, die vind ik macaber. Ach, Willem, zal ik denken. Ach, Beatrix. Ach, Máxima.

Máxima? Máxima Zorreguieta! Argentinië krijgt een koningin. Wat een land zo langzamerhand: Lionel Messi, een kersverse Franciscus I en dan ook nog een reina. Dat zal daar alleszins eclatant gevierd worden, van Patagonië via de Andes tot aan de grens met Paraguay. Mogelijk ook daar een hymne, maar dan Spaans, en iedereen zal van me houden als ik zeg dat ik uit Nederland kom. Verrukkelijk. Of, om quasi met een excessief moeilijk woord te eindigen: elysisch. Kortom: ik ben niet terneergeslagen, ik ben een kolossale mazzelkont.